

PRED IŠ AVAJU A STANICA OTPADNIH I INDUSTRIJSKIH VODA

AEROBNI I ANAEROBNI SISTEMI / NITRIFIKACIJA I DENITRIFIKACIJA / DEKANTACIJA

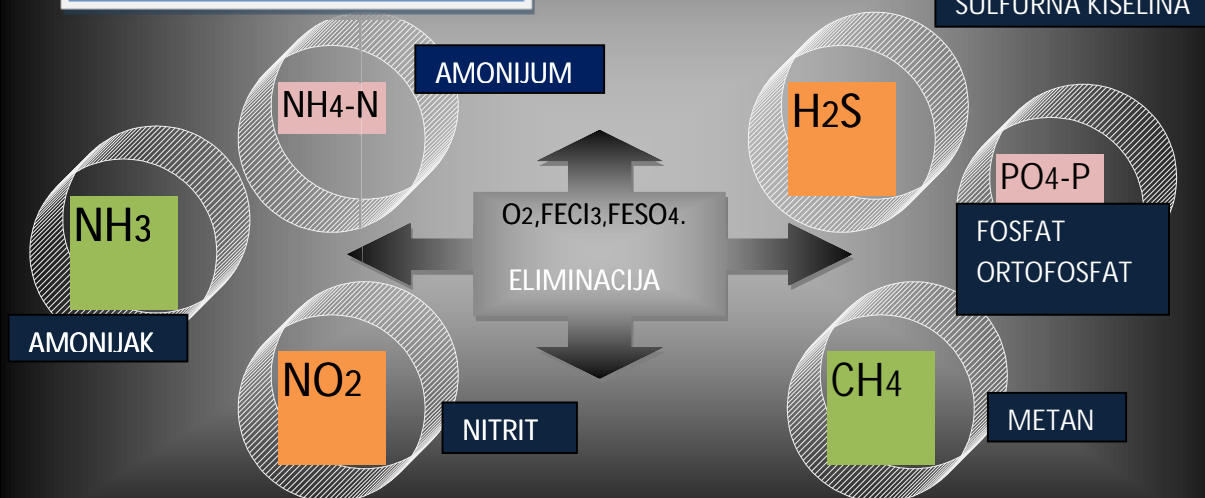

TRETMAN MULJA I STABILIZACIJA PENE I MASTI U OTPADNIM VODAMA

N₂

TRETMAN MIKROORGANIZAMA

REGULACIJA PH VREDNOSTI

PRIRUČNIK O RADU STANICE

3000/ EW - 320m³/d

SBR-SISTEM
Nitrifikacija I Denitrifikacija
AEROBNI I ANAEROBNI PROCESI

Funkcija I tehnički podaci

Dodatak :

(Potrebna dokumentacija za upravljanje stanicom)

Napisao I uredio

Muković Haris

2010

Pogled na AERACIONI BAZEN

UVOD

Aerobne stanice danas oboga ene vrhunskoom tehnologijom su izuzetne efikasne u spravljanju sa otpadnim i industriskim vodama u na elu njihova primena je po ela da obuhvata široki zamah kako bi o uvala naš okoliš

SBR STANICA poseduje sve preduslove za uspešan tretman otpadnih industriskih voda

Zato emo najviše pažnje posvetiti ovom procesu

Aeracija je metoda prenosa mase iz gasa u te nost. Kako je u operacijama prerade voda taj gas naj eš e vazduh (air), metoda je dobila ime aeracija. Iz vazduha se u vodu koja se tretira prenosi kiseonik. Da bi došlo do prenosa mase izme u dve faze, neophodan je kontakt vode i vazduha. Aeracijom se pove ava sadržaj kiseonika u vodi, dok proces oksidacije, kao i proces uklanjanja pojedinih gasova iz vode postaje efikasniji

SBR SISTEM

Uglavnom se sastoji od tri Reaktora :

1.PRIJEMNI REAKTOR 104 m ³	2.BIOLOŠKI REAKTOR 530 m ³	3.REAKTOR ZA MULJNI SILOS. 102m ³
--	--	---

1.PRIJEMNI REAKTOR prihvata otpadnu vodu i priprema je za daljnu obradu pritom

okreta tj.mešalica u-39 od 1500mm radi 24h

I ne dozvoljava da dodje do mučenja vode i stvaranja CH₄ (Metana) , ovaj reaktor treba biti zapremine od 104m³,

Visina h=3.0m, dijametar 7.39m,pumpa koja puni bioloski reactor treba biti na 40.cm i da isumpava 1h=89.3 m³ ili 24.81 l/s

Obavezna je ugradnja plovka koji neće dozvoliti da ulivna voda predje zidove reaktora. Ovaj plovak mora biti povezan sa spoljasm pumpama kako bi one u slucaju alarma prestale da distribuiraju vodu.

2.BIOLOŠKI REAKTOR je podeljen u zone , ovaj sistem se još zove sequenced batch reactor što znači podijeljeni tj.separirani.

Radi sa aeratorom od 22 kw koji dnevno isporuči uje do 350kg/o₂

I okreta om tj.mešalicom u-41 od 2500mm ,

u zavisnosti od veličine bazena određuje se vremenski interval rada na primer za stanicu od 3000/sta. bazen mora biti prema zapremini 1/sta = 9.375lt što znači da bazen bi trebao biti osposobljen da procesuir

320 m³ dnevno tj. Njegov dijametar bi bio 15.61m a visina h = 3.00m, maksimalno punjenje bi bilo do 517.4m³ , 1cm=1.916.3m³ .

Dozvoljeno prekoračenje bi bilo 28m³ ali alarm bi se trebao oglasiti na visini h=2.70m gde bi prvo plovak za nivo trebao da reagira

pumpa za istu vodu bi bila na h = 2.02cm

a istek bi bio maksimalno do 135m³, (30 l/s)

dok muljna pumpa bi bila na visini od 40cm

sa ovim parametrima funkcionalnosti moćemo da pratimo sve procese u otpadnoj vodi

Na ovo sve treba dodati da stanica dnevno treba imati 3ciklusa

jedan ciklus je 8h, za jedan ciklus aerator treba u reaktor isporučiti 116kg/O₂

i zajedno u radu sa okretanjem treba izvesti prvo nitrifikaciju u trajanju od

4:40h zatim treba izvesti denitrifikaciju u trajanju od 30min gde je aerator

isklju en a radi samo okreta mesalica,zatim dolazi sedimentacija u trajanju od 75min I slijedi ispuštanje prera ene vode u reku.

Bod5 ili bpk treba biti po sta / 60gr

3.MULJNI SILOS ovaj Reaktor nam služi za tretman mulja nakon što je muljnom pumpom preseljen iz biološkog reaktora , razvitak bakterija koje e mulj ugraditi u svoju bio masu je dug proces koji traje i do 4 sedmice za tu svrhu muljni silos ima aerator koji treba distribuirati za 24h = 93kg o2/d , ili na svaki 1h=9.3kg o2/h

mešalica od 2000mm uporedno radi i raznosi O2 po bazenu

Muljni silos treba biti zapremine do 102m³ ,

visina h=3.0m a dijametar mu treba biti 7.39 m,

pumpa za izbacivanje mulja treba biti na 40cm .

pumpa za izbacivanje bistre vode u prijemni reactor na 1.55m.

1cm u muljnom silosu iznosi 0.378m³

Stabilizacija bpk treba biti 0.4kgbod/O2 željena dnevna isporuka je 81kg/ts

Rad muljne pumpe 5min nakon izbacivanja iste vode

U muljnom silosu se analizira mikroskopomstanje razvitka mikroorganizama.

ZONE U BIOLOŠKOM REAKTORU

MULJNA ZONA	Do 1.10 m	210 m ³
ZONA RASTU EG MULJA	Od 1.11m – 1.41m	60 m ³
SIGURNOSNA ZONA	Od 1.42 m – 2.12m	136 m ³
ZONA ZA ISTU VODU	Od 2.12 m – 2.70 m	111 m ³

TEHNI KI PODACI RADA: stanica od 3000/ sta - (320m³/ Dnevno)

BIOLOŠKI REAKTOR	CIKLUS	MULJNI SILOS
Aerator 22 kw	Dnevno 3 cikl. 320m ³	Aerator 5.5 kw
Dnevna potreba za aeraciju 350 kg/O ₂ /d	1 celosan ciklus iznosi 08:00h / 108-135m ³	Dnevna potreba za kiseonikom: 93kg O ₂ /d
Radna sila aeratora 25 kgO ₂ /h	Nitrifikacija 04:40h Aeracija	Radna sila aeratora 9.3 kg /O ₂ /h
Dnevni rad Aeratora 14:00h	Denitrifikacija 30 min.	Dnevni rad Aeratora 10h
1 nitrifikacija 116kg/O ₂	Sedimentacija 75 min.	Stab.0.4 kgO ₂ / kgBSB

PRIRUKOVIK NAJBOLJEŠIH TEHNIKA INOVACIJA U SBR STANICAMA

COD

HEMIJSKI POTREBNA KOLIČINA HPK

HPK je hemijski potrebna količina kiseonika za oksidaciju organskih komponenata i neorganskih soli i predstavlja zagađenost otpadnih voda i najčešće se izražava O_2 u mg/l

Najbolji pokazatelj koncentracije organskih komponenata je teorijska vrednost HPK.

BOD 5

BIOHEMISKA POTROŠNJA KISEONIKA BPK

Stepen zagađenosti vode organskim jedinjenjima definisan je količinom kiseonika

Koji je potreban za oksidaciju koju vrše AEROBNI MIKRO ORGANIZMI

Ta količina kiseonika naziva se biohemiska potrošnja kiseonika BPK

Pre nitrifikacije je prva faza u kojoj mikroorganizmi oksidiraju ugljenik i vodonik transformiraju ih u CO_2 i vodu ova prva faza traje od 7 do 10 dana U drugoj fazi u kojoj azot oksidira do nitrita a zatim do nitrata nitrifikacija traje znatno duže vreme

Sa porastom temperature vode raste i brzina potrošnje kiseonika odnosno biohemiske oksidacije

Količina kiseonika koju mikroorganizmi troše za potpunu oksidaciju ugljenika i vodonika do ugljen dioksida i vode zove se potpuna biohemiska potrošnja kiseonika

Za zagađenost vode BPK nam može poslužiti kao indikator jer kolika je količina ugljenika i vodonika u organskoj materiji toliko će biti smanjen i rastvoreni kiseonik ove niske vrednosti možemo povećati nitrifikacijom sa kojom ćemo dovesti do transformacije CO_2 i H.

KOAGULACIJA – FLOKULACIJA-AGLOMERACIJA

Ne isto e u vodi esto izazivaju pojavu mutno e i obojenosti , ove ne isto e Sadrze suspendovane i koloidne materije kao i rastvorljive supstance.

Proces koji vezuje estice u krupnije flokule nazvan je koagulacija , ne isto e Koje se mogu ukloniti koagulacijom podrazumevaju mutno u, bakterije, alge, boju, organska jedinjenja, oksidisano gvoz e. mangan, kalcijum karbonat i estice gline.

KOAGULACIJA udruživanje koloidnih estica se odigrava u dve odvojene i o igledne faze , u prvoj u koju se estice odbijaju mora biti savladan Upotrebom flokulanta mi postizemo destabilizaciju tako da zatim dolazi do udruživanja AGLOMERACIJE

Koagulacija ili vezivanja estica se moze posti i upotrebom aluminijumske soli Al (III) i Zeleznih soli Fe(III).

TEHNOLOŠKI POSTUPCI OBRADJE SIROVE VODE

Kako je ve prethodno nazna eno, u prirodi ne postoje ni približno kemijski iste vode. Isto tako navedeni su primjeri koji ilustiraju velike potrebe za vodom u industriji, energetici, pa i doma instvu. Svaka od tih specifi nih primjena ima odre ene zahtjeve na kvalitetu vode, propisane odre enim pravilnicima i normama. Ovisno o kvaliteti sirove vode koja je na raspolaganju i zahtjevanoj kvaliteti obra ene vode, primjenjuju se razli iti tehnološki postupci. Za pojedine svrhe u industriji i termoenergetskim postrojenjima postoje vrlo strogi zahtjevi kvalitete obra ene vode, pa jenužna primjena složenih tehnoloških postupaka.

Na raspolaganju stoje brojni tehnološki postupci:

- BISTRENJE VODE - sedimentacija, koagulacija, flokulacija i filtracija,
- KEMIJSKO UMEKŠAVANJE - dekarbonizacija vode pomo u vapna,
- OBRADA VODE POMO U IONSKIH IZMJENJIVA A,
- KONDICIONIRANJE RASHLADNE VODE,
- TERMI KA PRIPREMA NAPOJNE VODE ZA GENERATORE PARE - otplinjavanje O₂, CO₂,
- DESALINIZACIJA MORSKE VODE - reverzna osmoza, destilacija,
- DEZINFEKCIJA, sterilizacija,

U slijede oj tablici je dan prikaz izbora tehnoloških postupaka u odnosu na naj eš e ne isto e sirovih voda koje su na raspolaganju.

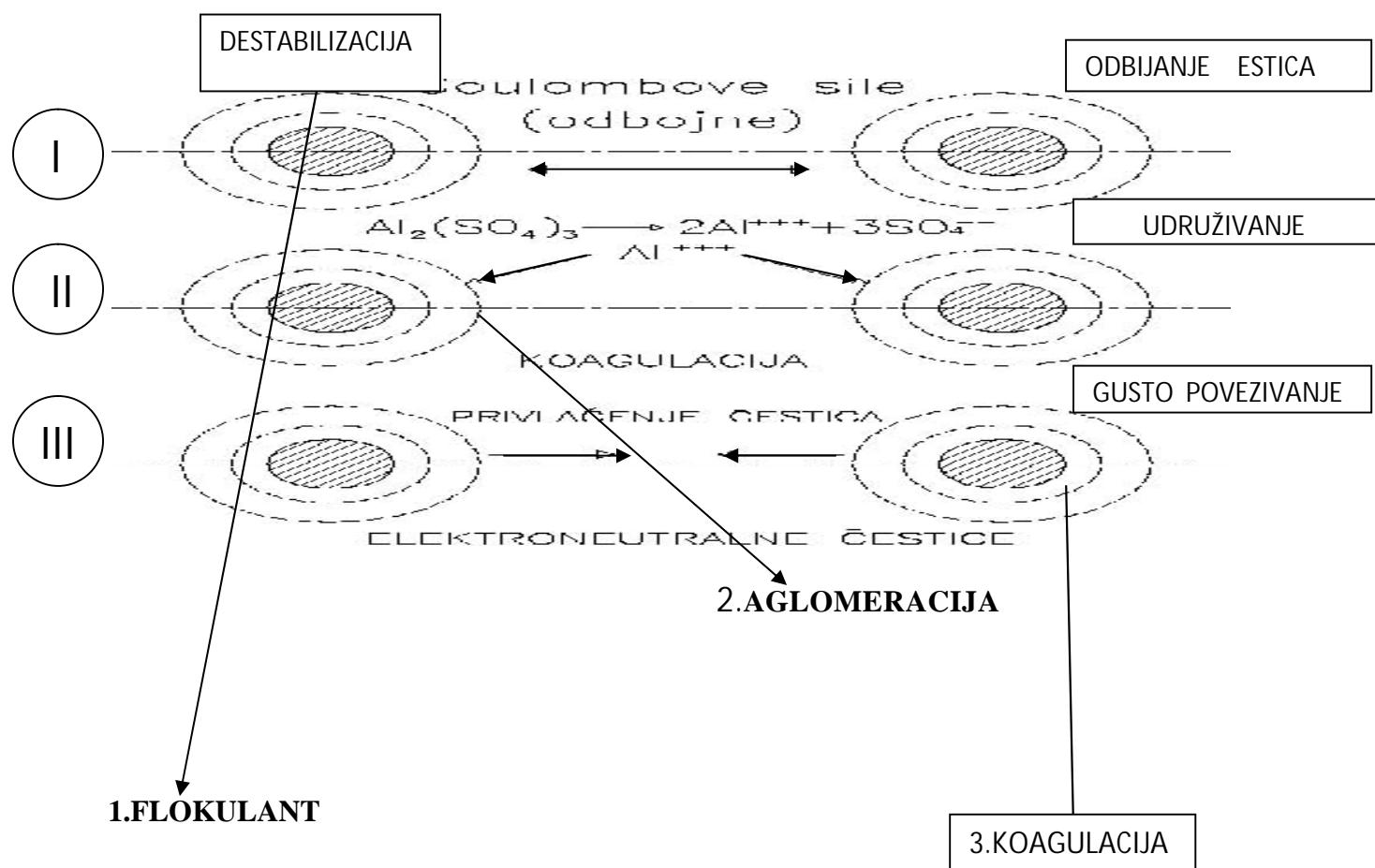
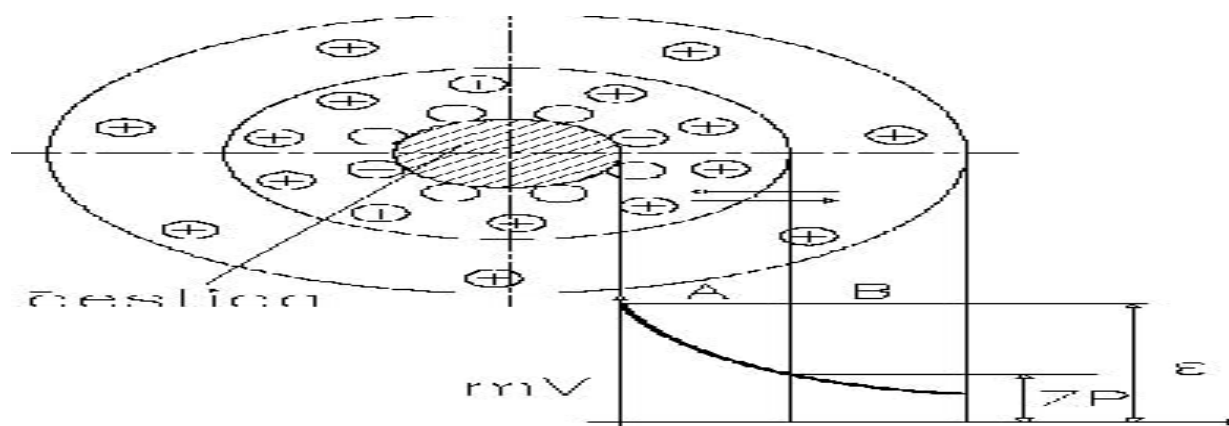
RASPON PRIRODNIH NE ISTO A

Grube disperzije anorganskog i organskog porijekla	Koloidne disperzije		Molekularne disperzije	Plinovi
$\phi 1 - 10^{-4}$ cm	<i>Organske</i> Huminske tvari $\phi 10^{-4} - 10^{-6}$ cm	<i>Anorganske</i> Gline, Fe_2O_3 , SiO_2 $\phi 10^{-4} - 10^{-6}$ cm	Otopljene soli – ioni $\phi 10^{-7} - 10^{-8}$ cm	CO_2 , O_2 , N_2 , H_2S , CH_4
TEHNOLOŠKI POSTUPCI PRIPREME VODE				
SEDIMENTACIJA	FLOKULACIJA I KOAGULACIJA	IONSKA	RAZNI POSTUPCI	
<u>filtracija</u>	FILTRACIJA	IZMJENA	OTPLINJAVANJA	
	MEMBRANSKI POSTUPCI	MEMBRANSKI		
	UNAPRIJEDENI OKSIDACIJSKI POSTUPCI	POSTUPCI		

Tablica 1 Raspoloživi tehnološki postupci pripreme vode ovisno o vrsti ne isto a

Postupak koagulacije i flokulacije

Koloidne tvari ine estice promjera $10^{-4} - 10^{-6}$ cm, ne mogu se vidjeti obinim mikroskopom, jer su im dimenzije manje od valne dužine svjetla (350-700 nm). Koloidne tvari mogu se vidjeti posredno pomo u Tyndal-ova efekta i optikog mikroskopa. U prirodnim vodama mogu postojati hidrofilne i hidrofobne estice, ali uglavnom susre emo hidrofobne koloidne estice.. Koloidne tvari su elektri kinabijene estice iji je el. potencijal u granicama od 5-80 mV. Ve ina prirodnih sirovih voda imaju hidrofobne koloidne estice koje posjeduju negativne naboje. Potrebno je naglasiti da koloidne estice imaju velik stupanj disperzije (usitnjenja), a time i ogromnu kontaktnu površinu (ra una se po jedinici težine ili jedinici volumena).

ρ - gustoća koloidne estice, kg/m^3 , $\rho_{\text{H}_2\text{O}}$ - gustoća vode, kg/m^3 , d - promjer estice u m, g - gravitacijska konstanta, m/s^2 , η - dinamika viskoznost, Pas.

PRIMJER: Koloidna estica kvarca ima promjer 10^{-5} cm, temperaturu 293K. Za takvuesticu brzina taloženja iznosi približno 10^{-6} cm/sec. To znači da estica može proći put taloženja od 1 cm za 11,6 dana. Za put taloženja od 100 cm vrijeme taloženja iznosi oko 1160 dana što približno iznosi 3,2 godine.

Koloidne estice mogu se praktički odstraniti iz vode jedino povećanjem veličine estice, odnosno povećanjem brzine padanja (taloženja) na oko 2 do 4 m/h. U svrhu povećanja veličine koloidnih estica neophodno je izbijanje naboja do ± 5 mV, jer se u ovom području električki nabijene estice mogu približiti do 10 \AA (10^{-7} cm), kada započinje djelovanje adsorpcijske sile van der Waals-London. Izbijanje naboja koloidnih estica zove se koagulacija, a rast skoro neutralnih estica u veće nakupine (flokule) zove se deflokulacija. Bez koagulacije ne može nastupiti deflokulacija, odnosno taloženje estica, a samim procesom koagulacije nemožemo praktički odstraniti koloidne tvari iz vode.

Za odvijanje procesa koagulacije se doziraju soli aluminija i željeza (Al^{3+} , Fe^{3+}). Potrebne količine koagulanasa se kreću u rasponu od 10 do 50 g po m^3 sirove vode. Nakon koagulacije spontano slijedi proces deflokulacije. Međutim, u praksi je često potrebno ubrzavati proces stvaranja flokula dodatkom tzv

“polielektrolita” u količini 0,05 do 0,5 g/ m^3 .

“Polielektroliti” su najčešće organski spojevi, čije molekule se sastoje od dugih lanaca koji sadrže naboje. Molna masa tih lanaca kreće se u intervalu $M = 1 \cdot 10^6$ do $4 \cdot 10^6$ g/mol tvari

NITRIFIKACIJA ($\text{NH}_4\text{-N} + \text{O}_2 = \text{NO}_2\text{-N} = \text{NO}_3\text{-N}$)

ZNA I KREIRANJE NITRATA - $\text{NO}_3\text{-N}$,

UZ POMOC OKSIDACIJE POCINJEMO FAZU PRE IŠ AVANJA

U fazi u kojoj radi okreta MEŠALICA i AERATOR koji duva O_2 , DOLAZI DO OKSIDACIJE AMMONIJUMA, pod influencom bakterije Nitro Somonas dolazi do stvaranja Nitrita $\text{NO}_2\text{-N}$ On je ina e veoma nestabilan u vodi kao i u analizi i pod uticajem bakterije: Nitro Bacter oksidira u NITRAT $\text{NO}_3\text{-N}$ ovi tanki kristali su soli azotne kiseline KOJI APSORBIRAJU O_2 Njihovo prisustvo kasnije bi e nam od presudne vaznosti gde e nas dovesti do eliminacije AMMONIJUMA

DENITRIFIKACIJA ($\text{NO}_3\text{-N} = \text{N}_2$)

PREOBRAŽAJ NITRATA U N_2

Je faza u kojoj vlada anaerobni proces u kome u bazenu operira samo okreta u ovakvom stanju gde nedostaje kiseonik mikroorganizmi su prinudjeni da tražu ovaj izvor i nalaze ga u NITRATU koji nam služi kao banka za O_2 , uzimaju i molekul kiseonika sa tim osloba aju da se nitrat transformira u BIOLOŠKI GAS N_2 I tako se izdvoji iz vode u atmosferu osloba aju i vodu od amonijuma do 90% Dok ostalih 10% ostaju u neoksidiranoj formi Sa uklanjanjem Amonijuma koji je ina e jaka baza ispravljamo Ph vrednost

SEDIMENTACIJA – TALOŽENJE

Je faza u kojoj dolazi do taloženja mulja i zajedno sa njim dolazi do bistrenja vode u kome mikroorganizmi i fosfat se taloze u ovoj fazi dobijamo zonu bistre vode

Sedimentacija traje u zavisnosti od zapremine bazena

SLABI MIKROORGANIZMI

Nemaju mogućnost da se akumuliraju u gustinu i stvaraju suve supstance i mulj po inje da raste rešenje da se zaustavi prekomeran rast mulja i suvih supstanci je redovita upotreba muljne pumpe

METHAN - CH_4 , je gas lakši od kiseonika

Ovaj gas koji nastaje truljenjem organskih materija bez prisustva kiseonika u ustajaloj vodi u pred iš avaju oj stanici se kontroliše od samog početka u prijemnom reaktoru gde neprestanom upotrebom okretala dolazi do minimalnih šansi za razvitak ovog otrovnog i zapaljivog gasa isto tako i u drugim reaktorima gde se upotrebljava kiseonik je nemoguće da dodje do njegovog razvitka ukoliko se proces pred iš avanja izvodi pravilno.

FOSFAT I ORTO FOSFAT $\text{PO}_4 - \text{P}$
ORGANSKI I KONDENZIRANI FOSFATI(ORTO FOSFATI)

U otpadnoj vodi Fosfat se javlja u apsorbiranoj formi
Kondenzirani fosfati nastaju od sredstava za pranje deterdženata ili od sredstava za pranje posuđa
Organski fosfat preko urine je prisutan u samome početku u otpadnim vodama dnevno po 1/10 iznosi 4%
Zajedno kondenzirani i organski daju orto fosfate
Fosfat se najbolje eliminira upotrebom železnih soli kao npr. FeSO_4
On se eliminira tako da se vezuje u formi hidroksidne flokule i akumulira se u aktivnom mulju

AZOTNA SJEDINJENJA

U Stanici Azot je najviše u neoksidiranu formu celokupni azot je nazvan TKN Deo njega je i AMMONIUM a ostatak je vezan u org. sjedinjenja

PENA (FOAM-SCHAUM) U BIOLOŠKOM REAKTORU

Formiranje pene je veoma česta pojava u stanicama za prečišćavanje vode i osoblje u stanici treba da je eliminira kako bi nastavio proces. Ona pluta po površini, nastaje prvo kao posledica od velikog priliva detergenata koji biološki ne mogu da se razgrade, a zatim nastaje i zbog uticaja bakterije Thiotrix koja svojim vlaknima sprečava taloženje i sa tim dovodi do stvaranja pene. Eliminacija pene je moguća upotrebom hemijskih sredstava koji su vrlo efikasni isto kao i upotrebom kiseonika koji ima i svoju vrednost u bazenu do 5mg/l O₂ tako da se razgradi veoma otpornu vlaknastu bakteriju Thiotrix.

NH₃ - AMMONIAK

U normalnim uslovima je GAS nastaje truljenjem i isparavanjem organskih materija u stanici nije prisutan u ovoj formi jer u dodiru sa vodom i sa uticajem određenih bakterija transformira se u NH₄ - AMMONIUM .

BIO INDIKATORI MIKROORGANIZMI

Neki organizmi, osim što uestvuju u procesima prečišćavanja mogu da nam posluže kao bio indikatori - pokazatelji stanja u sistemu, i pruže nam korisne informacije za poboljšanje upravljanja tehnologijom.

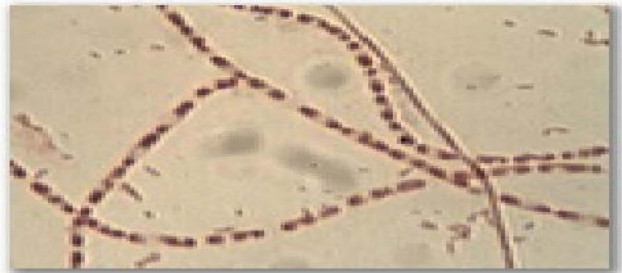
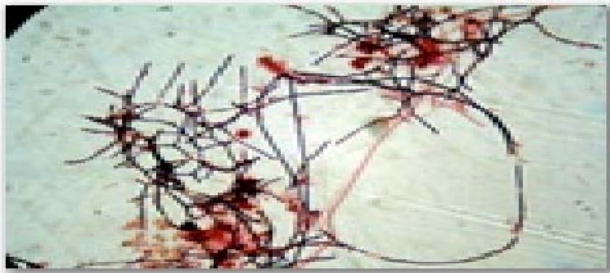
Prisustvo AMEBA, na primer, ukazuje da je sistem preopterećen i bogat lako razgradivom organskom materijom

Ameba u aktivnom mulju

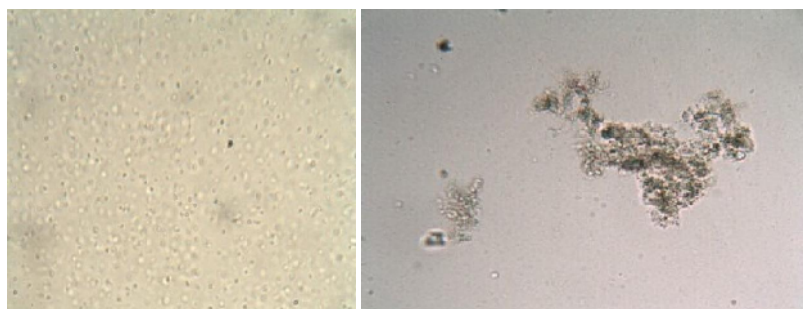
SPIRILI I SPIROHETE (bakterije spiralnog oblika) su takođe indikatori organske opterećenosti i deficita kiseonika

Spirili u aktivnom mulju Spirohete u aktivnom mulju

Raznovidnost cilijata, naročito pri vršenju, obično ukazuje na povoljno stanje u sistemu. Neki od vršnih cilijata, kao npr. *CARCHESIUM*, žive kolonijama

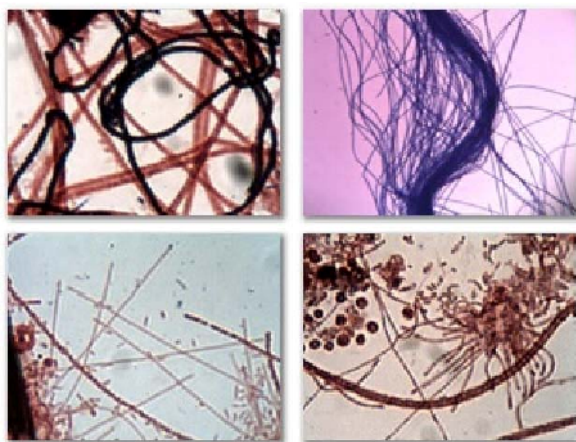
1. Kako nastaje aktivni mulj? Da bismo pokazali na in na koji se to dešava, uradili smo jedan eksperiment. Hranljivom rastvoru (tzv. "sinteti ka otpadna voda", medijumu koji je po sastavu sli an otpadnim vodama iz doma instava), dodavali smo preko no i vazduh pomo u akvarijumske pumpe. Sve se odvijalo u nesterilnim uslovima. Podloga se preko no i "zamutila". Šta se zapravo desilo? Bakterije kojih je bilo u vodi su se razmnožile i nastavile da se razvijaju, hrane i se sastojcima iz rastvora. Vide se slobodne bakterijske elije...

2. Kako bakterije pre iš avaju vodu? Hrane i se organskom materijom iz vode, u prisustvu kiseonika, BAKTERIJE RAZLAŽU ORGANSKU MATERIJU NA UGLJEN-DIOKSID I VODU i pri tom deo organske materije ugra uju u sopstvenu biomasu. Bakterijske elije bi bilo teško odvojiti od pre iš ene vode da nemaju jednu vrlo važnu osobinu - sklonost da se udružuju. Mikroorganizmi se udružuju u flokule - pahulji aste strukture koje se sastoje od živih i mrtvih elija mikroorganizama i produkata njihovog metabolizma. Ovakve strukture se talože, omogu avaju i nam da u taložnicima odvojimo pre iš enu vodu od formiranog mulja. Na filmu se vide flokule koje su formirane tokom prvog dana u laboratorijskim uslovima, u ve pomenutom eksperimentu sa "sinteti kom otpadnom vodom" : Bakterije formiraju FLOKULE - pahulji aste strukture koje se talože

Nisu svi mikroorganizmi "dobrodošli" u ure ajima za pre iš avanje. Neki od njih mogu da otežaju procese pre iš avanja ili nepovoljno uti u na pre iš avanje "zauzimaju i mesto" drugim, "korisnijim" organizmima.

Vlaknaste (kon aste, filamentozne) bakterije, na primer, svojim spletom vlakana mogu da otežaju pre iš avanje. Konci koji vire iz flokula ometaju njihovo taloženje i dovode do isplivavanja flokula.

THIOTRIX

Neke vlaknaste bakterije, naro ito ako su razgranatog oblika, mogu da izazovu stvaranje pene, što tako e otežava taloženje.

REŠAVANJE PROBLEMA PREKOMERNOGRASTA VLAKNASTIH BAKTERIJA IZ RODA THIOTRIX U URE AJU ZA PRE IŠ AVANJE OTPADNIH VODA

Rezime

Budu i da je Thiotrix dominantan vlaknasti organizam u aktivnom mulju i tokom ve eg dela godine izaziva ozbiljne probleme u procesu pre iš avanja, cilj istraživanja je bio da se ispita mogućnost regulacije brojnosti Thiotrix-a

privremenim obustavljanjem ili povećanjem aeracije u eksperimentalnim i in situ uslovima. Rezultati ukazuju da povećanje koncentracije kiseonika dovodi do oštećenja i skraćivanja filamenata, dok niske koncentracije pogoduju prekomernom razvoju *Thiotrix*-a (i u eksperimentalnim uslovima i u aeracionim bazenima), što znači da se koncentracija kiseonika u aeracionim bazenima mora prilagoditi ekološkim karakteristikama organizama u aktivnom mulju, za šta nije dovoljno samo poznavanje sastava ulazne vode, već i detaljna biološka analiza.

Prekomeran rast vlaknastih bakterija u aeracionim bazenima sa aktivnim muljem predstavlja ozbiljan problem u tehnologiji mnogih uređaja za prečišćavanje [3,4,5], jer njihovo bujanje onemogućava uspešno taloženje i odvajanje prečišćene vode od aktivnog mulja. Stoga je neophodno da se regulacijom tehnoloških parametara suzbije njihovo prenamnožavanje, što zbog specifičnosti sistema (vrsta otpadnih voda, karakteristike uređaja, klimatski faktori) nije jednostavan proces, jer ne pogoduju svim organizmima isti uslovi života. U uređajima za prečišćavanje otpadnih voda u Subotici problemi sa sumpornim vlaknastim bakterijama (*Thiotrix* sp.) postali su izraženiji 2003. godine prelaskom na dubinski način aeracije, jer su uklonjene dotadašnje turbine za površinsku aeraciju koje su u određenoj meri mehanički usitnjavale filamente. Takođe je konstatovano da su u nekim delovima bazena došlo do padova kiseonika ($< 0,5 \text{ mg/l}$) [2]. U okviru redovnog monitoringa stanja aktivnog mulja [1], koje obuhvata i identifikaciju vlaknastih bakterija, u Biološkoj laboratoriji kontrole kvaliteta otpadnih voda su rađeni i eksperimenti u kojima je aktivni mulj izlagan dejstvu različitih fizičkih i hemijskih parametara [6,7].

Cilj istraživanja bio je da se utvrdi kako ekstremne koncentracije kiseonika deluju na vlaknaste bakterije iz roda *Thiotrix* iz UPOV i da li je moguće da se njihova brojnost u sistemu reguliše privremenim obustavljanjem ili povećanjem aeracije.

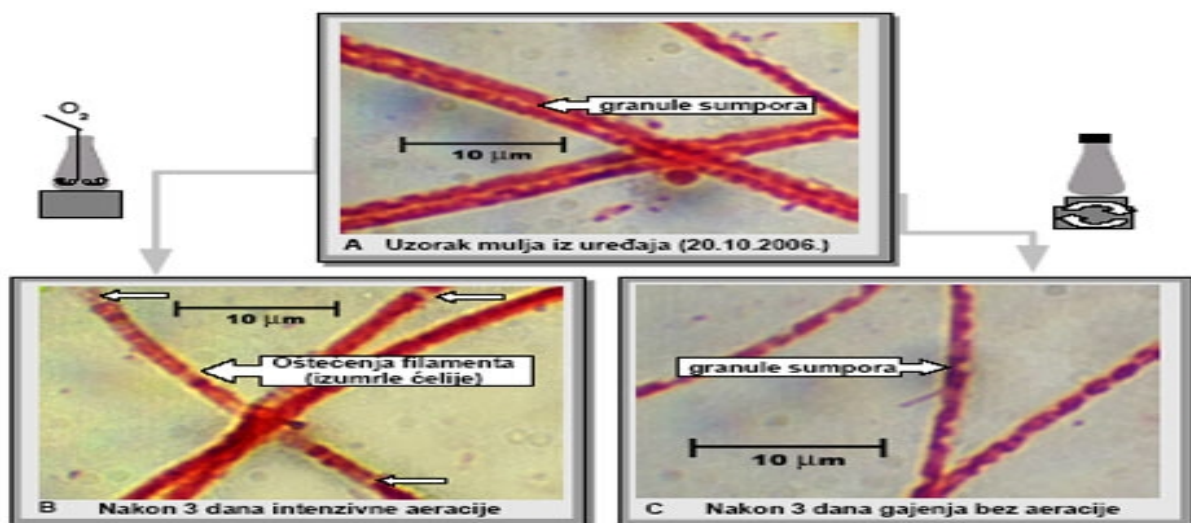
MATERIJAL I METODE

Ispitivanje uticaja kiseonika na vlaknaste bakterije iz roda *Thiotrix* obavljeno je u eksperimentalnim i in situ uslovima. Biološka analiza mulja je rađena standardnim metodama [3,4], pri čemu su identifikacija vlaknastih bakterija i analiza morfologije filamenata *Thiotrix*-a rađeni na razmazima obojenim po Gram-u i Neisser-u. Materijal je fotografisan uz pomoć svetlosnog mikroskopa i digitalne kamere, a merenja obavljena uz pomoć specijalizovanog softvera. Pre nego što je mulj u aeracionim bazenima podvrgnut višim

koncentracijama kiseonika od uobičajenih, obavljani su eksperimenti u kojima je mulj iz aeracionih bazena gajen u laboratoriji. Uzorak mulja iz ureaja uzet je 20.10.2006. godine, na mestu gde se meša mulj iz oba aeraciona bazena, pre ulivanja u sekundarne taložnike. Mulj je nasut u 2 erlenmajera od 500 ml, pri čemu je jedan hermetički zatvoren i postavljen na magnetnu mešalicu, dok je u drugi uz pomoć cevice i akvarijumske pumpe intenzivno dovođen vazduh. Temperatura vazduha u toku eksperimenta je iznosila 22 -25 °C. Mulj je analiziran pre tretmana i 3 dana nakon početka tretmana. Koncentracija kiseonika u aerisanom mulju (merena digitalnim oksimetrom) nakon 3 dana je iznosila oko 8 mg/l. Početkom od 02.11.2006. godine, kompresori za uduvavanje vazduha u aeracione bazene su pojačani i radili sa maksimumom kapaciteta narednih 5 dana, pri čemu se prosečna dnevna koncentracija u oba bazena kretala od 5-7 mg/l. Nakon toga, kapacitet kompresora je smanjen i koncentracija kiseonika održavana na 3-4 mg/l. Mulj je svakodnevno biološki analiziran, sa akcentom na praćenje morfologije vlakana Thiotrix-a. Koncentracija kiseonika u aeracionim bazenima (koja se kontinualno meri sondama) i Imhoff 30' (zapremina taloga u 1 l mulja nakon 30 min taloženja u Imhoff-ovom levku) su određivani dvasobno, u okviru redovnih pogonskih analiza.

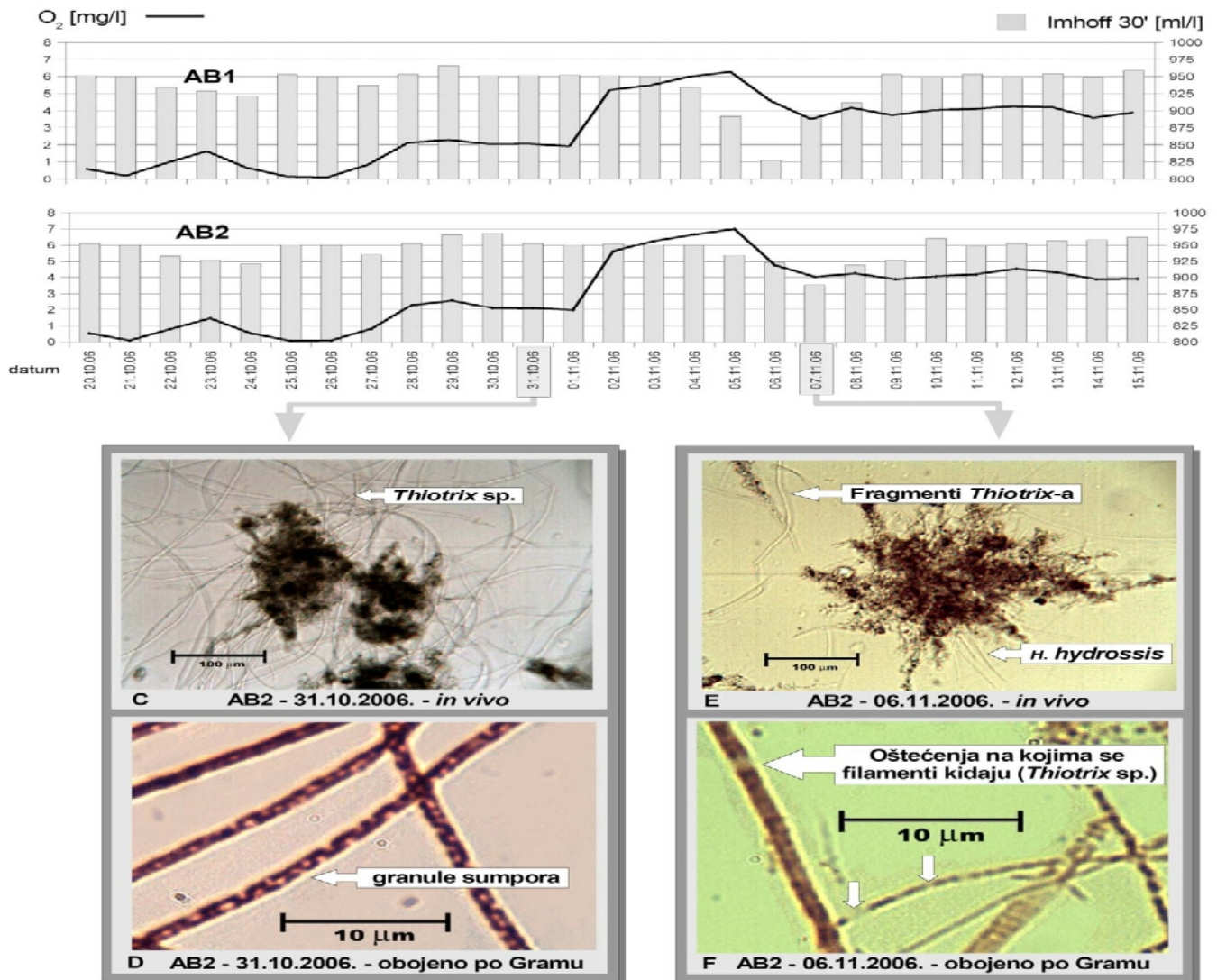
REZULTATI I DISKUSIJA

Eksperimentalni podaci su pokazali da postoje bitne razlike u strukturi filamenata Thiotrix-a gajenog pri intenzivnoj aeraciji i bez aeracije. Pri intenzivnoj aeraciji (Sl. 1-A) dolazi do izumiranja ćelija, što se uočava u vidu praznina na kojima kasnije dolazi do kidanja filamenata. U delu mulja gajenom bez aeracije (Sl. 1-C) filamenti Thiotrix-a su ostali dugi i vitalni, slični onima u uzorku pre tretmana (Sl. 1-A).

Slika 1 - Uticaj ekstremnih koncentracija kiseonika na vlakna Thiotrix-a u eksperimentalnim uslovima
 Figure 1 - The influence of extreme oxygen concentrations on Thiotrix sp. in experimental conditions (A-Thiotrix filaments from aeration tank before the experiment, B-damaged filaments after 3 days of intensive aeration, C-vital filaments after 3 days culturing without aeration)

Analiza uzoraka 5 dana nakon intenziviranja aeracije je pokazala da se postižu rezultati slični onim u eksperimentalnim uslovima - došlo je do oštećenja Thiotrix-a (Sl. 2-F) i vidnog skraćenja filamenta (Sl. 2-E), što se odrazilo i na pad zapremine istaloženog mulja (Imhoff 30') - Sl. 2-A,B. Pored toga, povećanje kiseonika je povoljno uticalo i na ostale biološke parametre aktivnog mulja. Smanjenje kiseonika na 4 mg/l u narednom periodu dovelo je do ponovnog bujanja Thiotrix-a i povećanja vrednosti Imhoff 30'.

Slika 2 - Prose ne dnevne koncentracije kiseonika, zapremine istaloženog mulja za 30 min (Imhoff 30') u aeracionim bazenima i uticaj koncentracije kiseonika na morfologiju Thiotrix-a

Figure 2 - Average daily oxygen concentrations, settled sludge volumes per liter (Imhoff 30') in aerations tanks (A-aeration tank 1; B-aeration tank 2) and influence of oxygen concentrations on Thiotrix morphology (C,D-vital filaments with sulphur granules; E,F-damaged filaments and fragments)

ZAKLJUČAK

Eksperimentalni podaci i analiza uzoraka iz aeracionih bazena ukazuju na osetljivost vlaknastih bakterija iz roda Thiotrix na koncentracije kiseonika veće od 5 mg/l. Filamenti Thiotrix-a ostaju vitalni više dana i u uslovima bliskim anaerobiji (hermetički zatvoren erlenmajer). U aeracionim bazenima (u kojoj se prosečna koncentracija kiseonika održava na približno 2 mg/l, što je u skladu sa

opterećenjem ulazne vode) Thiotrix je dominantan filamentozni organizam, a nesmetano se razvija i pri koncentracijama od 4 mg/l.

Dobijeni rezultati ukazuju da je, u slučaju, poznavanje ekološke valence organizama u aktivnom mulju značajniji parametar za regulaciju optimalne koncentracije kiseonika od poznavanja sastava ulazne vode.

Zato, prilikom projektovanja uređaja za prečišćavanje otpadnih voda i vođenja tehnološkog procesa treba imati u vidu da je aktivni mulj živ sistem i da se proces mora prilagoditi konkretnim organizmima koji ga naseljavaju, što podrazumeva detaljnu identifikaciju organizama, redovno praćenje bioloških parametara i eksperimentalna ispitivanja.

ULOGA MIKRO ORGANIZAMA NA PREČIŠĆAVANJE OTPADNE VODE

CILIJATA SLOBODNO PLIVAJUCI MIKROORGANIZAM, hrani se pojedinačnim bakterijskim celijama i na taj način doprinosi da se voda izbistri.

VORTICELLA

PRI VRŠENJE CILIJATE filtriraju vodu uzimaju i hranu i time da se otpadna voda izbistri, vrste iz reda ovog mikroorganizma su česti stanovnici aktivnog mulja.

ASPI-DISCA

Ovaj mikroorganizam je najprisutniji u aktivnom mulju i pokazatelj je zdrave sredine.

ROTIFERA se vrlo retko pojavljuje u aktivnom mulju ali kad je ima tad je pokazatelj da su flokule stabilizirane.

KISELINE - ACID

Kiselina je jedna od osnovnih kategorija hemijskih jedinjenja. Kiseline su jedinjenja koja uvodi isključivo diososuju na pozitivne jone vodonika i negativne jone kiselinskog ostatka. Klasične kiseline [uredi] Po Arenijusovoj definiciji Kiselina je svako jedinjenje, koje unošenjem u vodeni rastvor povećava koncentraciju H^+ jona. Automatski baza je svako jedinjenje, koje povećava koncentraciju OH^- jona. Po protolitičkoj teoriji kiselina je svako jedinjenje koje je u uslovima date reakcije donor jona vodonika H^+ . Reakcija neutralizacije, odnosno kiseline i baze, izgleda ovako:

Jedinjenje HA je kiselina Baza $JonA^-$ je novonastala baza (takozvana konjugovana baza kiseline HA), a HB^+ nova kiselina (tzv. konjugovana kiselina baze B). Usled reakcije kiselina sa bazom uglavnom nastaju soli. Hemijska jedinjenja (sa izuzetkom nekoliko veoma jakih kiselina i baza) mogu u zavisnosti od uslova da

vrše funkciju kiselina i baza takva jedinjenja nose naziv amfoterna jedinjenja. Drugu opštiju definiciju kiselina dao je Luis Kiselina je jedinjenje, koje je akceptor (primatelj) elektronskog para, (tako daje baza donor elektronskog para). Ova definicija obuhvata i klasične kiseline jer se odvajanje vodonikovog jona od molekula zasniva na prekidanju veze sa vodonikom. Ova definicija obuhvata i hemijska jedinjenja, koja se ponašaju kao kiseline, jer imaju veliki deficit elektrona, iako u svojoj strukturi nemaju atome vodonika (npr. aluminijum(III) hlorid - AlCl_3). Važnije kiseline [uredi] Najvažnije kiseonične neorganske kiseline su:

azotna kiselina azotasta kiselina

sumporna kiselina sumporasta kiselina

fosforna kiselina ugljenik kiseline hlorna kiselina

borna kiselina

Najvažnije ne kiseonične neorganske kiseline su:

Hlorovodonikova kiselina

Cijanovodonikova kiselina fluorovodonikova kiselina

bromovodonikova kiselina jodovodonikova kiselina

NEMETALI U KISELINAMA ili celoj grupi nazivaju se **KISELINSKI OSTATAK** (Nemetali: Azot, Hlor, Fosfor, Ugljenik i Sulfur)

BAZE (HIDROXIDI, OH)

Hidroksidi su jedinjenja koja u svom sastavu sadrže atom metala

Baze u dodiru sa kiselinom daju SOLI

Najvažnija baza je Natrijum hidroksid NaOH , to je bela vrsta supstance u obliku kristala razoruje org. supstance

SOLI

Sjedinjenja sastavljena od atom metala i kiselinskog ostatka

Npr. železni sulfat $\text{Fe}(\text{atom metala, hidroksid}) + \text{H}_2\text{SO}_4$ (kiselinski ostatak)

$\text{Fe} + \text{H}_2\text{SO}_4 = \text{FeSO}_4 + \text{H}_2$

PH VREDNOST

U stanici mera pH treba biti od 6.5-8.0, dok za dobar rezultat se smatra 7.5. Nitrifikacija i denitrifikacija ispravljaju pH vrednosti u pozitivnom smeru. Zato je vrlo bitno da se u stanici izvode pravilno ove dve faze.

pH vrednost je mera aktivnosti vodonikovih jona (H^+) u rastvoru. I na taj način određuje dali je dati rastvor kiselog ili baznog karaktera. pH vrednost je bezdimenzionalna veličina, i za poređenje se koristi pH skala koja obuhvata vrednost od 0 do 14. Za kisele rastvore pH vrednost je manja od 7 ($pH < 7,0$), a za bazne je veća od 7 ($pH > 7,0$). Za neutralan rastvor pH je 7. Mera analogna ovoj za koncentraciju hidroksilnih jona u rastvoru je pOH.

Definicija [uredi]

Iako je pH vrednost bezdimenzionalna veličina, njena skala nije proizvoljna. pH vrednost se meri na osnovu aktivnosti vodonikovih jona u rastvoru. Formula za računanje vrednosti je: $pH = -\log_{10}[H^+]$

$[H^+]$ označava aktivnost H^+ jona (ili preciznije napisano $[H_3O^+]$), ekvivalent vodonikovih jona, izmerenih u jedinici molarnosti, odnosno broj vodonikovih jona jedno glitra datog rastvora. \log_{10} označava logaritam sa bazom od 10, tako da se pH vrednost definiše na logaritamskoj skali kiselosti. Na primer, rastvor sa $pH = 8,2$ ima $[H^+]$ aktivnost $10^{-8,2}$ mol/L, odnosno $6,31 \times 10^{-9}$ mol/L. Dok, rastvor sa $[H^+]$ koncentracijom jona od $4,5 \times 10^{-4}$ mol/L ima pH vrednost od $-\log_{10}(4,5 \times 10^{-4})$ ili 3,35. Za istu vodu pH vrednost od 7 označava da je rastvor neutralan, jer se u vodi nalazi isti broj H^+ jona i OH^- jona, sa jednakim koncentracijama od 1×10^{-7} mol/L.

Baza (hemija) Baza (još i: lužina) je jedna od osnovnih kategorija hemijskih jedinjenja. Po klasifikaciji, jonskoj teoriji Arenijusa baza je hemijsko jedinjenje, koje u vodenom rastvoru, usled disocijacije izdvajanjem jona OH^- , povećava njihovu koncentraciju a smanjuje koncentraciju H^+ jona (povećava pH rastvora). Arenijusove baze su rastvorljive u vodi i ovi rastvori uvek imaju pH veći od 7. Po protolitičkoj teoriji, baza je svako hemijsko jedinjenje koje je akceptor (primalac) katjona vodonika (H^+), tj. protona, u uslovima date reakcije.

PH INDICATOR

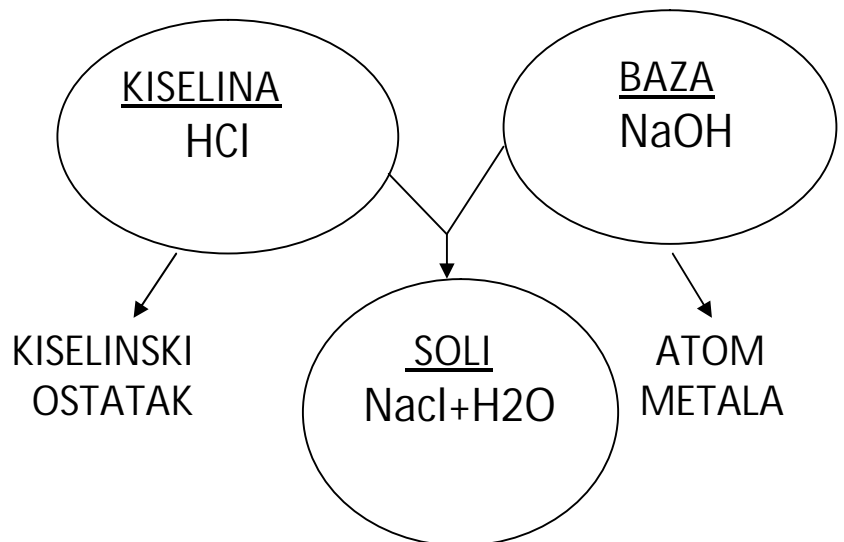
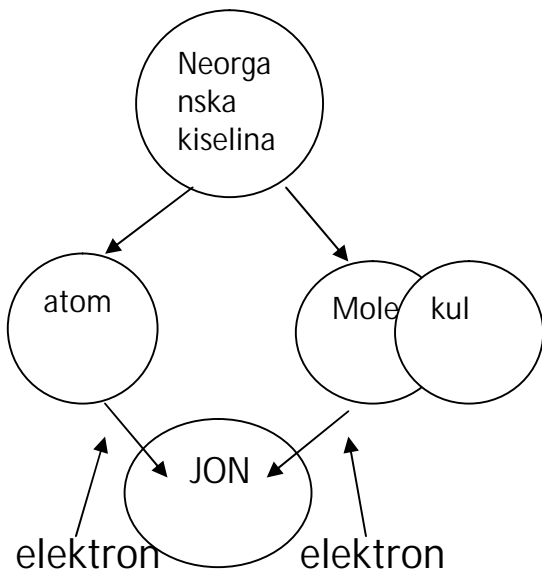
KISELINE _____ PH _____ BAZE
 H^+ NEUTRAL OH^-
 STEPEN KISELOSTI
 ↓
 KONCENTRACIJA VODONIK.JONA

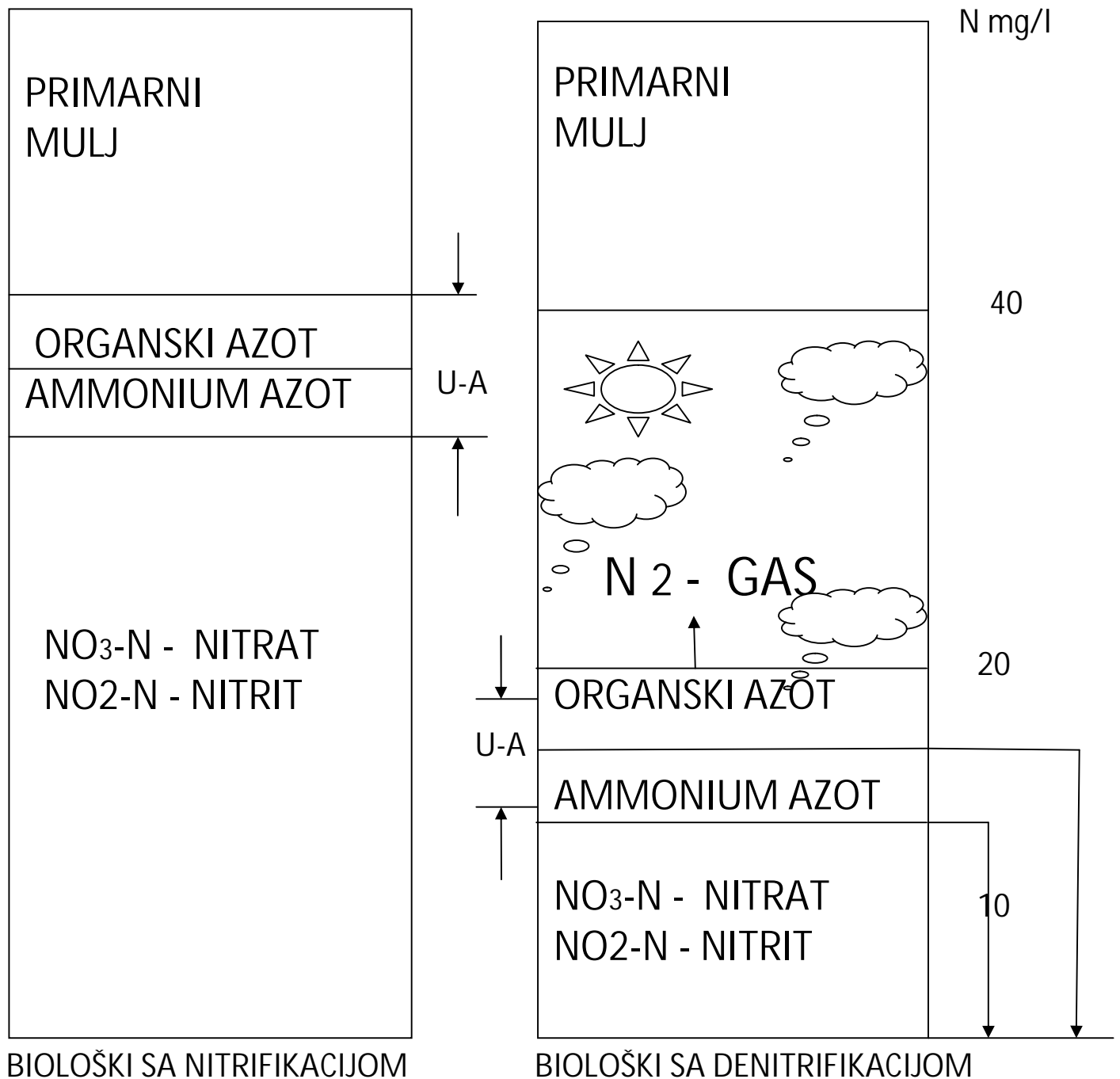
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	14	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

Mol/l

Kiseline su jedinjenja vodonika
 i ostatka kiselinskog nemetala
 Npr. HCl - H_2SO_4 - HNO_3

Baze su hidroksidi jedinjenja
 od elemenata koji se u vodi
 rastvaraju npr. $NaOH$

BIOLOŠKI N₂

ANALIZE I TESTOVI KOJI SE IZVODE U PRED IŠ AVAJU OJ STANICI OTPADNIH VODA

NAZIV	APARAT	KOLI INA	DODATAK	VREME	MESTO UZORKA	INDEX
1.TEST ZA SUVE SUPSTANCE	KERN MLB 50	100gr 107 c	nema	08:00h	Bio.reaktor	80-100 mg/l
2.TEST ZA VOLUMEN MULJA	Cilindar 1000ml	2lt po nivou	Bez pene	30 min	Bio.reaktor	410-530 ml
3.TEST ZA SUSPEND MATERIJU	Imhof cilindar	1000ml	nema	120 min	Bio.reaktor Odlivna voda	Max <0.30mg
4.MERENJE PH VREDNOSTI	Ph metar	Po potrebi	nema	auto	Bio-Prijemni Reaktor	6.5-8.5
5.MERENJE SADRŽAJA O ₂	Oksi metar	Po potrebi	nema	auto	Odlivna voda Bio.reaktor	1.5-3.5 mg/l
6.MERENJE TEMPERATUR VODE	Ph metar	Po potrebi	nema	auto	Bio-Prijemni Reaktor	12 -25c
7.ANALIZA NITRATA NO ₃ -N	Dr 2800 lange	1.0 ml	0.2ml lck 339a	15 min	Odlivna voda Bio.reaktor	0.23-13.50mg/l
8.ANALIZA AMMONIUMA NH ₄ -N	Dr 2800 lange	5.0ml	nema	15 min	Odlivna voda prim.reaktor	0.015-2.0mg/l
9.ANALIZA FOSFATA ORTO.F PO ₄ -P	Dr 2800 lange	0.5ml	0.2ml B reagent	25 min	Odlivna voda Bio.reaktor	0.50-5.0 mg/l
10.ANALIZA HEM.POTREBA.ZA KISIK	Dr 2800 lange	2.0ml	nema	15 min	Odlivna voda prim.reaktor	50-300 mg/l
11.TEST BIO.POTREBA ZA KISIK O ₂	wwt	250 ml	2 tab NaOH	5 Dana 18-20c	Odlivna voda prim.reaktor	1-4 mg/l

INDUSTRIJSKE VODE

Mnoge industrijske otpadne vode su alkalnog karaktera i nipošto se ne smeju ispustiti u reku dok im se ne sniži Ph vrednost .

Za regulaciju Ph do sad su bila koriš ena sumpurna i hlorovodi na kiselina , ali se isti efekat može posti i i to po ekologiju na manje štetan na in dejstvom ugljen dioksida CO₂.

ELIMINACIJA teških metala u alkalnim otpadnim vodama pomo u CO₂

PRE IŠ AVANJE ALKALNE VODE UPOTREBOM INJEKTIRANOG CO₂ I FLOKULANTOM DESTABILIZATOROM ESTICA KOJIM ZATIM UBRZAVA NJIHOVU AGLOMERACIJU I KOAGULACIJU .
(AlCl₃-FeCl₃-FeSO₄)

Neutralizacija alkalnih otpadnih voda

Precizna i laka regulacija pH sa ugljen dioksidom

